

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedkyně senátu Mgr. Daniely Zemanové a členů senátu: JUDr. Petra Gemmela, Mgr. Věroslava Řezáče, JUDr. Aleny Mátlové, JUDr. Josefa Doubka a JUDr. Dalimily Gadasové, projednal v ústním jednání dne 7. 9. 2011 návrh předsedy Okresního soudu v Táboře na zahájení kárného řízení ze dne 28. 5. 2010 proti soudci **Mgr. Z. P.**, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, s e

Mgr. Z. P.,
soudce Okresního soudu v Táboře

u z n á v á v i n n ý m , ž e

A) překročil lhůtu stanovenou § 181 odst. 3 trestního řádu pro nařízení hlavního líčení a neučinil jiný úkon směřující k rozhodnutí ve věci, a to v trestních věcech:

- 1) 13 T 69/2009 – od 19. 5. 2009 do 14. 9. 2009
- 2) 13 T 147/2009 – od 28. 8. 2009 do 14. 9. 2009
- 3) 13 T 201/2009 – od 25. 11. 2009 do 30. 11. 2009
- 4) 13 T 128/2009 – od 1. 8. 2009 do 15. 8. 2009
- 5) 13 T 145/2009 – od 27. 8. 2009 do 9. 9. 2009

B) překročil lhůtu stanovenou § 129 odst. 2 trestního řádu k vyhotovení rozhodnutí, a to v trestních věcech:

- 1) 13 T 109/2009 – od 17. 10. 2009 do 24. 5. 2010
- 2) 13 T 42/2007 – od 28. 11. 2009 do 31. 12. 2009
- 3) 13 T 17/2009 – od 13. 11. 2009 do 30. 11. 2009
- 4) 13 T 69/2009 – od 5. 11. 2009 do 24. 11. 2009
- 5) 13 T 78/2009 – od 21. 11. 2009 do 30. 11. 2009
- 6) 13 T 88/2009 – od 14. 11. 2009 do 30. 11. 2009
- 7) 13 T 147/2009 – od 7. 11. 2009 do 24. 11. 2009
- 8) 13 T 186/2009 – od 5. 11. 2009 do 18. 11. 2009
- 9) 13 T 242/2007 – od 5. 12. 2009 do 31. 12. 2009

- 10) 13 T 200/2009 – od 10. 12. 2009 do 31. 12. 2009
- 11) 13 T 201/2009 – od 9. 12. 2009 do 2. 2. 2010
- 12) 13 T 97/2009 – od 13. 2. 2010 do 26. 2. 2010
- 13) 13 T 160/2009 – od 13. 2. 2010 do 26. 2. 2010
- 14) 13 T 192/2009 – od 22. 1. 2010 do 3. 2. 2010
- 15) 13 T 158/2009 – od 18. 3. 2010 do 19. 5. 2010
- 16) 13 T 7/2009 – od 22. 1. 2010 do 8. 6. 2010
- 17) 13 T 207/2009 - od 4. 2. 2010 do 7. 6. 2010
- 18) 13 T 31/2009 – od 10. 4. 2010 do 31. 5. 2010

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce dle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Za t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a d o b u 6 (š e s t i) m ě s í c ů,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

s e z p r o š ť u j e

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

překročil lhůtu stanovenou § 129 odst. 2 trestního řádu k vyhotovení rozhodnutí,
a to v trestních věcech:

- 1) 13 T 108/2009 – od 13. 11. 2009 do 16. 11. 2009
- 2) 13 T 124/2009 – od 28. 11. 2009 do 30. 11. 2009
- 3) 13 T 168/2009 – od 28. 11. 2009 do 1. 12. 2009
- 4) 13 T 128/2009 – od 25. 2. 2010 do 2. 3. 2010
- 5) 13 T 145/2009 – od 26. 2. 2010 do 2. 3. 2010
- 6) 13 T 210/2009 – od 13. 2. 2010 do 15. 2. 2010
- 7) 13 T 232/2009 – od 13. 2. 2010 do 15. 2. 2010,

protože skutek **n e n í** kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu, vyjádření kárně obviněného soudce

Kárně obviněný soudce dle navrhovatele v celkem 5 trestních věcech překročil lhůtu stanovenou § 181 odst. 3 trestního řádu pro nařízení hlavního líčení a neučinil ani jiný úkon směřující k rozhodnutí ve věci, dále v celkem 25 věcech nedodržel lhůtu k vyhotovení rozhodnutí dle § 129 odst. 2 trestního řádu. Doba prodlení v jednotlivých věcech se pohybovala v rozmezí od několika dnů po nejdelsí nečinnost v délce 220 dnů. Kárně obviněný soudce byl navrhovatelem opakovaně upozorňován, že při jeho práci dochází k porušování výše uvedených ustanovení trestního řádu. I přes tato upozornění nebyly nedostatky odstraněny. Jako nejzávažnější případ tohoto porušení hodnotí navrhovatel nečinnost ve věci sp. zn. 13 T 109/2009, kdy došlo k vyhlášení rozsudku 2. 10. 2009, k jeho vyhotovení a vypravení až 24. 5. 2010.

Rozhodovací činnost kárně obviněného soudce navrhovatel hodnotí pozitivně, dle jeho názoru i názoru odvolacího soudu se jedná o kvalitního soudce. Řízení vede s vysokou odbornou znalostí, dodržuje zásady důstojného chování a vedení trestního řízení, nejsou na něho podávány stížnosti ze stran účastníků řízení. Jeho výkon je srovnatelný s ostatními soudci zařazenými na stejném úseku. V roce 2009 mu napadlo 234 věcí (252 osob), vyřídil 268 věcí (284 osob). U Okresního soudu v Táboře působí další tři trestní soudci, pro porovnání navrhovatel uvedl jejich nápad a výkon v roce 2009:

Mgr. P. – nápad 234 věcí (252 osob), vyřízeno 271 věcí (289 osob);

Mgr. V. – nápad 235 věcí (259 osob), vyřízeno 254 věcí (278 osob).

U kárně obviněného soudce je dle navrhovatele patrná snaha o dobré výsledky. Soudce byl však již jednou shledán vinným kárným proviněním, a to rozhodnutím kárného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 11 Kss 1/2008 ze dne 20. 5. 2009, kterým mu byla uložena důtka. Navrhovatel tedy navrhuje přísnější kárné opatření (snížení platu), které by se kárně obviněného soudce dotklo citelněji a též odpovídalo intenzitě kárného provinění.

Kárně obviněný soudce se k návrhu na zahájení kárného řízení písemně nevyjádřil.

II. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 21. 9. 2011 navrhovatel přednesl návrh shodně s jeho výše citovaným písemným vyhotovením. Poukázal na možnost předsedy senátu požádat o prodloužení lhůty k vypracování rozhodnutí, čehož bohužel kárně obviněný soudce nevyužil. Celkově navrhovatel hodnotí Mgr. Z. P. jako kvalitního soudce, který nemá problémy s kvalitou rozhodnutí ani s počtem rozhodnutých věcí. V návrhu uvedených věcech však nedodržel zákonem stanovené lhůty (zejména prodloužení v délce 220 dnů), což navrhovatele vedlo k podání kárného návrhu.

Kárně obviněný soudce uvedl, že tvrzení uvedená v návrhu na zahájení řízení nezpochybňuje. Je si vědom svého pochybení, vyslovil lítost nad vzniklou situací. Na dotaz kárného senátu ohledně příčin průtahů uvedl, že v rámci týdne má 3 jednací dny, ve zbývajících 2 dnech musí stihnout veškerou ostatní činnost, jako je studium spisů, nařizování dalších věcí, zpracování nového nápadu i vyřízení porozsudkové agendy. Protokolující úřednice musí být přítomna po celou dobu hlavních líčení, tj. celé 3 dny v týdnu, má tedy pouze 2 dny na přepsání všech protokolů, množství práce se jí kumuluje a soudce má někdy podklad pro vypracování rozhodnutí v podobě přepsaného protokolu až před koncem 10denní lhůty. Pokud se jedná o složitější věc, která vyžaduje delší čas na vyhotovení rozhodnutí, soudce se dostává do časových potíží.

Při jednání byl proveden důkaz obsahem trestních spisů, v nichž dle navrhovatele došlo k průtahům.

Navrhovatel v závěrečném návrhu konstatoval, že na základě provedených důkazů má za to, že jednání kárně obviněného soudce naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

Kárně obviněný soudce uvedl, že s tvrzeními uvedenými navrhovatelem v návrhu na zahájení kárného řízení souhlasí, při tomto jednání se pokusil objasnit, z jakých důvodů k jeho pochybením došlo.

III. Hodnocení důkazů, závěr

Kárný senát v projednávané věci vycházel zejména z obsahu spisů, v nichž navrhovatel shledal průtahy. Přestože kárně obviněný soudce tvrzení uvedená v návrhu na zahájení řízení nezpochybnil, kárný senát byl povinen v souladu se zásadou vyhledávací ověřit, zda tato tvrzení mají oporu v obsahu předložených spisů.

Ve většině věcí kárný senát konstatoval soulad obsahu prověřených spisů se skutečnostmi tvrzenými navrhovatelem. Ve věci sp. zn. 13 T 69/2009 kárný senát posoudil vydání usnesení o spojení věcí ze dne 18. 5. 2009 jako úkon směřující k rozhodnutí ve věci samé. Z okolností věci vyplývá, že se nejednalo o pouhý formální úkon, nýbrž o nutný procesní postup, který byl učiněn na základě úvahy soudce a se záměrem efektivního vedení řízení. Stejný úkon byl učiněn ve věci sp. zn. 13 T 128/2009, kde byla doba nečinnosti též v souladu s tímto zjištěním upravena. V ostatních věcech skutečnosti uvedené v kárném návrhu odpovídaly obsahu spisů.

Jak je uvedeno výše, kárně obviněný soudce nezpochybnil tvrzení navrhovatele, že ve výroku uvedených věcech nedodržel lhůtu stanovenou trestním řádem pro nařízení hlavního líčení. Jedná se o lhůtu dle § 181 odst. 3 trestního řádu, dle něhož je předseda senátu povinen v řízení před okresním soudem ve lhůtě tří týdnů od podání obžaloby nařídit ve věci hlavní líčení, předběžné projednání obžaloby nebo učinit jiný úkon směřující k rozhodnutí ve věci. Tuto lhůtu kárně obviněný soudce nedodržel v celkem 5 případech. Dále měl v celkem 25 věcech překročit lhůtu stanovenou v § 129 odst. 2 trestního řádu k vyhotovení rozhodnutí (tj. 10 pracovních dnů).

Podle § 87 zákona č. 6/2002 Sb. je kárným proviněním též zaviněné porušení povinností soudce, jimiž soudce ohrožuje důvěru ve spravedlivé rozhodování. Pojem spravedlivého rozhodování soudů zahrnuje i rozhodování soudů ve lhůtách, které odpovídají povaze a závažnosti jednotlivých věcí. Pokud tedy soudce v řízení nečiní úkony v odpovídajících lhůtách, je toto jednání způsobilé ohrozit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů. Nevyřízení konkrétní věci v odpovídající lhůtě (bez existence objektivní překážky takového stavu) negativně postihuje účastníky sporu. Je však třeba zdůraznit, že přestože zákon zcela jednoznačně stanoví pro provedení úkonů v trestním řízení lhůty, nelze každý dílčí případ nedodržení těchto lhůt bez dalšího označit za kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. Dle názoru kárného senátu musí mít jednání, které by naplnilo skutkovou podstatu kárného provinění, určitou intenzitu. V případě nečinnosti je jedním z faktorů určujících tuto intenzitu délka případného průtahy. Kárný senát proto neposoudil ve věcech uvedených ve výroku II. tohoto rozhodnutí marginální překročení lhůty v řádu pouze několika málo dnů jako nečinnost naplňující skutkovou podstatu kárného provinění, a v této části tedy Mgr. Z. P. kárného obvinění zprostil.

V ostatních věcech však bylo prokázáno, že Mgr. Z. P. zákonem stanovené lhůty nedodržel. V obdobích vymezených ve výroku I. rozhodnutí neprováděl procesní úkony, které by vedly k meritornímu ukončení věcí, případně nerespektoval lhůtu stanovenou k vyhotovení rozhodnutí, přestože mu byly tyto nedostatky již v minulosti předsedou soudu vytknuty a za věcně obdobné jednání již byl kárným senátem v minulosti uznán vinným a potrestán.

Kárný soud se tedy po provedeném řízení ztotožnil s právním hodnocením navrhovatele ohledně posouzení jednání Mgr. Z. P., neboť jeho zaviněné pochybení vykazuje znaky kárného provinění ve smyslu § 87 zákona č. 6/2002 Sb.

Při úvaze o právních následcích kárné odpovědnosti Mgr. Z. P. vycházel kárný soud především ze zjištěného stupně závažnosti kárného provinění, přihlédl i k poznatkům charakterizujícím osobu kárně stíhaného soudce při výkonu jeho funkce. Při úvaze o volbě konkrétního kárného opatření kárný senát přihlédl k četnosti věcí, v nichž k průtahům došlo, a k době jejich trvání. V dané věci se s výjimkou jedné věci jednalo o kratší období nečinnosti. Kárný senát přihlédl ke kladnému hodnocení kárně obviněného soudce navrhovatelem jakožto předsedou soudu, kdy navrhovatel sám uvedl, že se jedná o kvalitního soudce, jehož činnosti si cení. Pozitivně lze hodnotit postoj Mgr. Z. P., který se k nedostatkům uvedeným v kárném návrhu doznal, neuchyloval se k hledání zástupných důvodů pro svou nečinnost, naopak se snažil sebekriticky pojmenovat její příčiny, což je předpokladem k jejich odstranění.

Za přitěžující okolnost je nutno považovat předchozí rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 11 Kss 1/2008 ze dne 20. 5. 2009.

Zákon č. 6/2002 Sb. v ustanovení § 88 odst. 1 upravuje kárná opatření, která lze v závislosti na závažnosti kárného provinění soudci uložit. Dle § 9 odst. 2, věty poslední,

zákona č. 7/2002 Sb. není senát kárného soudu návrhem na uložení kárného opatření vázán. Navrhovatel navrhl uložení kárného opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu soudce, což kárný senát vyhodnotil jako odpovídající.

Vzhledem ke všem skutečnostem dospěl kárný senát k závěru, že prokázanému kárnému provinění odpovídá kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu o 10 % na dobu 6 (šesti) měsíců.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 7. září 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně kárného senátu